

DEKLARACJA NA RZECZ WSZELKIEGO ŻYCIA NA ZIEMI

PREAMBUŁA

Ziemia jest ewoluującym, żywym bytem. Każda forma życia na Ziemi jest istotną częścią tego żyjącego bytu. W związku z tym my, ludzie, musimy rozwijać w sobie świadomość tego, że wszyscy jesteśmy członkami światowej wspólnoty życia oraz że mamy wspólną misję i wspólnie ponosimy odpowiedzialność za przyszłość naszej planety. Każdy z nas ma do odegrania pewną rolę w ewolucji planety, a osiągnięcie pokoju na świecie będzie wymagało od każdego z nas sprostanania odpowiedzialności i obowiązków, jakie na nas spoczywają. Po dziś dzień mało jest na Ziemi ludzi w pełni zadowolonych z życia. Na całym świecie borykamy się z konfliktami wynikającymi z rywalizacji o ograniczone zasoby i ziemię. Efektem tego jest globalna dewastacja środowiska, w którym żyjemy.

Teraz, gdy wkraczamy w nowe tysiąclecie, warunkiem urzeczywistnienia pokoju na świecie jest, bardziej niż cokolwiek innego, rozbudzenie świadomości u każdego z członków ludzkiego rodu. Dzisiaj konieczne jest, aby każda istota ludzka podjęła odpowiedzialność za budowanie pokoju i harmonii we własnym sercu. Jest to nasza wspólna misja, którą musi wypełniać każdy z nas. Pokój na świecie zostanie osiągnięty wtedy, gdy każdy członek ludzkości stanie się świadom owej wspólnej misji – gdy wszyscy połączymy swe siły w dążeniu do wspólnego celu.

Do tej pory ludzkość dzieliła się na te jednostki, narody i organizacje, które mają władzę, bogactwo, sławę, technologie i wykształcenie, i te, które tych rzeczy nie mają. Istniały też rozróżnienia między tymi, którzy dają a tymi, którzy otrzymują, między pomagającymi a korzystającymi z pomocy.

Niniejszym oświadczamy, że zobowiązujemy się przekroczyć te dychotomie i rozróżnienia, przyjmując całkowicie nowy sposób pojmowania rzeczywistości, który posłuży nam za fundament w budowaniu świata żyjącego w pokoju.

ZASADY OGÓLNE

W nowej erze ludzkość będzie zmierzać w kierunku świata harmonijnego współistnienia, to jest takiego, w którym każda jednostka i każdy naród może swobodnie przejawiać własną indywidualność, jednocześnie pozostając w harmonii z innymi i z całym życiem na Ziemi. Dla urzeczywistnienia tej wizji ustanawiamy następujące zasady wiodące:

1. Cześć dla życia.

Będziemy tworzyć świat oparty na miłości i harmonii – świat, w którym szanowane są wszystkie formy życia.

2. Poszanowanie dla wszelkich różnic.

Będziemy tworzyć świat, w którym szanowane są wszelkie rasy, grupy etniczne, religie, kultury, tradycje i obyczaje. Świat musi być miejscem wolnym od dyskryminacji i konfrontacji w wymiarze społecznym, fizycznym i duchowym – miejscem, gdzie różnorodność jest doceniana i przyjmowana z radością.

3. Wdzięczność wobec całej przyrody i współistnienie z nią.

Będziemy tworzyć świat, w którym każdy, świadomy tego, że nasze życie jest możliwe dzięki darom natury, żyje w harmonii z przyrodą, okazując wdzięczność wszystkim zwierzęcom, roślinnym i innym formom życia.

4. Harmonia między tym co duchowe a tym co materialne.

Będziemy tworzyć świat oparty na harmonijnej równowadze między cywilizacją materialną i duchową. Musimy zerwać z przywiązywaniem nadmiernej wagi do tego co materialne i pozwolić, aby w łonie ludzkości rozkwitła zdrowa duchowość. Musimy budować świat, w którym ceni się nie tylko obfitość dóbr materialnych, ale i bogactwa duchowe.

PRAKTYKA

W praktycznej realizacji powyższych zasad będziemy się kierować następującymi ideami:

Jako jednostki:

Musimy zostawić za sobą czasy, w których autorytet i odpowiedzialność przypisane były państwom narodowym, grupom etnicznym i religiom, i wejść w erę, w której najwyższe znaczenie ma jednostka. Przyświeca nam wizja „Epoki Jednostki” – nie chodzi tu o epokę egoizmu lecz o taką, w której każda jednostka jest gotowa przyjąć odpowiedzialność i wypełniać swą misję jako niezawisły członek ludzkiego rodu. Każdy z nas będzie realizować naszą największą misję: wprowadzać miłość, harmonię i wdzięczność we własnym sercu, a czyniąc to – wprowadzać harmonię w świecie w ogóle.

Każdy na własnym polu działalności:

Będziemy budować system współdziałania, w którym zbiera się i łączy mądrość poszczególnych osób, aby jak najlepiej wykorzystać istniejącą wiedzę techniczną, umiejętności i zdolności w różnych dziedzinach takich jak oświata i wychowanie, nauka, kultura i sztuka, a także religia, filozofia, polityka i ekonomia.

Jako młode pokolenie:

W XX wieku rodzice, nauczyciele i społeczeństwo byli wychowawcami dzieci, a dzieci zawsze znajdowały się w położeniu tych, których ktoś uczy. W XXI wieku dorośli będą uczyć się od dzieci ich cudownych cech takich jak czystość, niewinność, promiennność, mądrość i intuicja, aby dzięki temu wzajemnie się inspirować i podnosić na duchu. Młode pokolenie będzie odgrywać wiodącą rolę w tworzeniu pokoju w drodze ku jasnej przyszłości.

Niech będzie pokój na Ziemi!